

Манастир Рмањ - оаза мира и молитве

Владика Сергије: Рмањ је историјски бисер, непроцјењиво благо о којем се, нажалост, не зна много. Ваљда је то и због његовог географског положаја, јер је, попут истинског бисера, скривен од случајних погледа. Да није скривен вјероватно га данас не би ни било. Овако је опстао да би све нас у себи сабирао, да овдје, у овим кршевитим крајевима, очувамо вјеру православну и име српско.

Током љетњих мјесеци Мартин Брод оживе туристи али и некадашњи становници овог живописног села, које је ратни вихор развијао широм свијета. Ипак, током цијеле године једино је манастир Рмањ отворен за све људе добре воље, за православне хришћане који се на овом мјесту окупљају најмање шест стотина година. У манастиру затичемо епископа бихаћко-петровачког и рмањског Сергија, који је у овој светињи провео младост као монах, а и сада у њему, као епископ, живи и ради.

Манастир Рмањ је моје духовно прибјежиште, мој тихи кутак молитве, самоће, али и рада. Овдје сам провео године младости. Из ничега смо подизали овај, до тада, запуштени манастир. Градили смо конак, дограђивали га, сређивали унутрашњост храма, а сада градио манастирски пирг. Недавно смо освештали манастирску капелу Светог Василија Острошког, фрескописали је, али радови су тек пред нама. То и јесте смисао, да одржимо оно што смо затекли, да унаприједимо манастир и материјално и духовно, да би иза нас нешто и остало, јер ова Светониколајевска светиња то и заслужује својом славном прошлошћу – каже епископ Сергије, истичући историјску важност манастира.

Наиме, тачна година оснивања манастира Рмањ није нам позната, али се његово утемељење с правом може датирати крајем 15. вијека. Писани спомен о манастиру Рмањ налазимо у Крушевском поменику, с краја 15. вијека, али, такође, 1498. године манастир Рмањ се помиње у вези израде иконе Пресвете Богородице, коју рмањском манастиру поклањају војводе Петар, Петрашин и Вукодраг.

Манастир Рмањ се помиње и 1515. године, а пронађени манастирски печат

датира из 1553. године. Прво велико страдање ове светиње помиње се 1563. године, када је манастир спаљен. Од 1566. године сједиште Дабробосанске епископије (митрополије) налазило се у Рмњу, више од једног вијека.

Најзначајнији митрополит који је столовао у Рмњу јесте митрополит Теодор (1601-1619), за чијег је архипастирствовања основана богословија у манастиру Крка, 1615. године.

– Рмањ је историјски бисер, непроцјењиво благо о којем се, нажалост, не зна много. Ваљда је то и због његовог географског положаја, јер је, попут истинског бисера, скривен од случајних погледа. Да није скривен вјероватно га данас не би ни било. Овако је опстао да би све нас у себи сабирао, да овдје, у овим кршевитим крајевима, очувамо вјеру православну и име српско. Рмањ је најзначајније богослужбено мјесто у нашој Епархији бихаћко-петровачкој, па смо из тих разлога и имену Епархије додали суфикс „рмањска“, баш зато да бисмо истакли важност ове светиње – говори епископ Сергије, доживљавајући овај манастир као свој једини дом, јер, како сам каже, било гдје да пође, из Рмња одлази и Рмњу се враћа.

spc.rs